

Antic mas de Cal Corominas

Gisclareny

Ubicació

Comarca:	Berguedà
Lloc/Adreça:	A l'oest del veïnat del Rosera sota del Tossal i mirant a la vall del riu Saldes
Emplaçament	Al veïnat del Roser al darrere de la plaça del poble hi ha la pista del tossal. La casa és a 300 mt
Alçada:	1327
Coordenades:	
Latitud:	42.2493
Longitud:	1.7867
UTM Est (X):	399910
UTM Nord (Y):	4678169

Classificació

Número de fitxa	08093 - 127
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII-XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Completament arruïnada, coberta de vegetació i d'arbres
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Altres
Titularitat	Privada
Titular:	08092A006000390000YG
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dl., 09/09/2019 - 02:00

Descripció

Ruïnes de la masia de Cal Corominas situada a l'oest del veïnat del Roser i a sota del Tossal mirant a la vall de Salde per damunt l'obaga de Sant Pere. Les ruïnes, avui dia mig cobertes de vegetació es componen de la masia propiament dita, de planta quadrangular i d'un cos rectangular o pallisses adossat a ponent i mirant a l'era situada a sud. Segons el que encara es pot desprendre la masia estava formada per un cos principal compost de planta baixa, 1 pis i golfes cobert amb teulada a dues vessants de teula ceràmica àrab i amb el carener perpendicular a la façana principal que s'orientava a sud i on possiblement hi hauria hagut la porta d'entrada principal. Encara es poden veure algunes parets altes, especialment a la façana nord i est on encara conserven tota l'alçada i ens permet fer-nos una idea clara de quina hauria estat la distribució d'aquesta antiga masia. La planta baixa s'hi haurien obert algunes obertures de comunicació amb la veïna pallissa, al primer pis hi hauria dues obertures allindades en fusta i al sota teulada dues obertures més coincidint amb el nivell de les golfes. La façana sud no es pot distingir i ha estat impossible accedir-hi ja que està coberta de vegetació i arbusts de la mateixa manera que també ho és el seu interior el qual ha perdut tots els forjats i distribució interna i en el seu lloc hi ha un abundant rebliment de pedres procedent del seu enderroc. L'aparell de les seves façanes és de maçoneria de pedres mal treballades i escairades, unides amb morter de calç de color ocre i col·locades en filades més aviat irregulars. Únicament són en filades de pedra picada les cantonades de les parets principals i els bastiments d'algunes de les finestres del primer pis. Adossat a la paret de llevant s'hi endevina un cos de planta rectangular i d'una única planta que correspondria amb les pallisses i els coberts de l'era, completament oberts a sud i coberts amb teulada a un sol vessant de teula ceràmica àrab damunt de cavalls de fusta. Les parets són de maçoneria i còdols de riu molt mal treballats i escairats, units amb un morter de calç molt pobre i col·locats en filades aleatòries i irregulars. El conjunt avui és una completa ruïna.

Observacions:

La casa malgrat estigui completament ensorrada segueix i manté les característiques bàsiques de les masies d'estructura simple de Gisclareny que són hereves dels masos medievals. Es compon del cos de la masia, de planta rectangular, dues plantes pis i coberta a dues vessants de teula ceràmica àrab, amb dues crugies i separades per forjats de fusta. La planta baixa estava dedicada als estables i quadres dels animals i al primer pis l'habitatge amb la sala cuina i menjador, i el forn de pa a darrere la campana de la llar de foc. La darrera planta estava dedicada a les pallisses i els graners. En un costat hi havia la pallissa formada per un cobert amb grans obertures per a poder emmagatzemar la palla i l'alfalç. E. Martín, en el seu llibre de "una mirada a la història de Gisclareny" en fa una descripció i interpretació molt acurada a la P. 55. Una descripció similar fa. J. Serra i Vilaró en el vol. II de les Baronies de Pinós i Mataplana (p.292)

Història

La casa de Cal Corominas, denominada "cal tres cents" es comença a remuntar el seu origen en epoca moderna i en concret el segle XVII. Segons E. Martín (Martí, E, 2005 annex.10) especifica que aquesta família era originària de Gósol i eren els posseïdors del mas Asen (mas del Clot), es documenta el 1778 al mas de la Serra un Corominas i la casa denominada com a tal esta documentada el 1780 a mans d'un tal Cristòfol Corominas, dit el creueta el qual tenia i posseïa la casa del veïnat de Berta. En el cadastre de 1776 (AHG, cadastre 1776) aquest Cristofol Corominas tenia tres cases habitades per tres persones, pagava tres lliures i 10 sous de cadastre personal, 5 lliures, 2 sous i 5 diners de cadastre reial i 2 lliures, 2 sous i 8 diners de caps de bestiar. La família Corominas va ser una de les famílies més poderoses de Gisclareny, car un dels descendents va adquirir la casa de Cal Jovell a canvi de Censals. La casa és esmentada a partir de 1689 a partir de la documentació (Martín, 2005. Ob cit). En el document de 1863 i corresponent als amillaraments (ACA. Llibrets de compliment pasqual-amillarament 1863) esmenta que la casa de Cal Corominas estava a mans de Josep Corominas com a cap de casa, hi habitaven 6 persones majors de 7 anys,

pagava 979 rals de contribució rural, 72 de contribució urbana i 485 per als caps de bestiar. La casa va sobreviure el flux migratori del 1900. Va ser abandonada després de la guerra civil.

Bibliografia

CABALLÈ I CANTALAPIEDRA, F (1995). Les tres-centes cases de Gisclareny. Albí. P.46. MARTIN, E (2005). Una mirada sobre la història de Gisclareny. Annex 21,22 i 23. AHG. Cadastre de 1776. ACA. Llibrets de compliment pasqual. Amillament de 1863. Extret de Martín, E; 2005. Annex 21.. DDAA (2007) Catàleg específic de masies i cases rurals de Gisclareny

